

A fapiacról.

November 19.

(B.) A faüzlet helyzetének bizonytalansága egyre élesebben lép előtérbe; a mezőgazdasági viszonyok általánosan sanyaru állapota, melynek elviselhetlenségéről nemcsak nálunk, de egész Európában is panaszkodnak, s különösen a gabonatermének rendkívül nehéz értékesíthetése a faanyagok eladását is nehéz körülmények közé juttatta, s habár a jobb minőségű anyagok kisebb mértékben még találják is vásárlójukat, egészben véve nincs már kétség abban, hogy az árak visszaesését most még csak az gátolja, hogy a készlettel rendelkező kereskedők az ármérséklés ellenében várakozó állást foglalnak el.

A kivitelre nem, vagy csak igen keveset vásárolnak s a külföldi kereskedők, még a bulgáriai régi jó fizetők is, csak halasztást kívánnak; a fizetések pedig sem a hazai, sem az idegen piacokon lévő követelések után nem történnek, hanem minden részről csak újabb hitellel akarnak élni.

Ily viszonyok közepette igen természetes tehát, hogy a fenyő faanyagok, melyeknek itthon az ausztriai versennyel, külföldön pedig Orosz- és Svédország áruival kell küzdeni, nem nagy reménnyel számíthatnak a jövő tavaszra, — kivált midőn a tőlünk is vásárló Franciaország Canadával most köti meg a már régebben tárgyalás alatt álló kereskedelmi egyességet a legkisebb s illetve legkedvezményesebb vámtételek alapján, a honnan a fenyő fa és donga nagyobb bevitelére számít, melynek ellenében a francia borok, a szesz és ipari gyártmányok nyernek Canadába kiviteli piacot. Angolhonban az amerikai fa foglal mind nagyobb tért s az, mert ott is kedvezőtlen üzleti jelenségek kezdenek mutatkozni, mind tovább nyomul

be az európai piacokra. Olaszországnak egyaránt szüksége van a mi fenyő és tölgy fáinkra, de nehéz pénzviszonyainál fogva kereskedői nyomott árakat hajlandók fizetni. Közvetlen szomszédaink, Szerbia, Románia és Bulgária nem vásárolnak s az ottani hitelviszonyok igen meggyengültek.

Itt meg kell még emlékeznünk, hogy az újabb és nagyobb szlavoniai tölgyfa-eladás, mely a vinkovcezi kir. főerdőhivatal kerületéből a múlt hó 29-én beadott ajánlatok alapján történt, úgy, mint a megelőző, melyről mult-kori tudósításunkban emlékeztünk meg, szintén kedvező s az előbbinél még jobb eredménnyel járt, mennyiben az eladásra kiirt 638 k. hold erdőből 519 hold, mely 485,060 frtra volt becsülve, 585,757 frton s így 20·8% felülfizetéssel kelt el, három erdőségre nem akadt vevő, melyek közül azonban az egyikre a becárnál szintén volt magasabb ajánlat az esetre, ha venni szándékozónak egy másik erdőségre tett ajánlata nem lenne legkedvezőbb.

A tölgy talpfából az államvasutak számára történnek főképen vásárlások s a normál talpfa ára az erdőhöz legközelebb eső vasuti állomáson 1·35—1·4 frt.

Az enyhe és csaknem tavaszi meleg időjárás még egyre tart s ezért a tűzifa fogyasztása sokat veszít. Az ipari czélokra vagy kotrók számára szükséges bükkfaszén métermázsájának ára 1·20—1·30 frt s kivételesen 1·4 frt az erdőkhöz legközelebb levő vasutállomáson.

Egyes piacokról a következő ártételeket közölhetjük:

Budapest. Deszka és padló	különféle méretek szerint, első minőség m ³ -enkint:	
		lúcz fenyő 20—24 frt;
		jegenye f. 16—21 „
		erdei f. 25—27 „

	vörös f.	38—40	frt;
	tölgy	46—50	„
	köris és juhar	40—44	„
	bükk, gyertyán	24—30	„
Lécz	{ különféle méretek szerint, első minőség, m^3 -enkint:		
	lúc fenyő	15—16	frt;
Hasáb tüzifa	$\ddot{u}rm^3$ -, első minőség:		
	cser és tölgy	4·70—5·25	frt;
	bükk	5·00	„
Dorong tüzifa	cser és tölgy	4·20—4·70	„
	bükk	4·00	„
Szolnok. Tüzifa	$\ddot{u}rm^3$ -enkint:		
	tölgy, szil, hárs	3·00—3·50	frt;
	cser	2·50	„
	bükk	1·00	„
	fenyő	3·00	„
	füz	2·50	„
Épületfa	(gömbölyü) m^3 -enkint:		
	juhar és szil	2·50—3·50	„
Zsindely,	ezrenkint:		
	fenyő	6·00	frt.
Komárom. Tüzifa	(uszt.) $\ddot{u}rm^3$ -enkint:		
	cser hasáb	4·00	frt;
	bükk és gyertyán hasáb	3·75	„
	lágymfa hasáb	1·50—2·00	„
	cser, bükk dorong	3·00—3·25	„
Épület- és szerszámfa	(gömbölyü) m^3 -enkint:		
	vörös fenyő	15·00—37·50	frt;
	lúc „	6·00—11·00	„
	jegenye f.	5·50—10·00	„

	Épületfa (fűrészelt) m^3 -enkint:	
	lúc és jeg. f.	15·00—18·00 frt;
	Fűrészáru (deszka) m^3 -enkint:	
	lúc fenyő	12·50—19·50 frt;
	jegenye f.	10·50—17·00 „
	Zsindely (ezre) fenyő	5·75— 7·00 „
	Szőlőkaró (ezre) gömbölyü, fenyő	16·00 „
	hasított, tölgy	15·00 „
	metszett, fenyő	10·00 „
Szeged.	Tüzifa, hasáb, $ürm^3$ -enkint:	
	kemény	3·00—3·50 frt;
	lágý	1·50—2·00 „
	Fűrészáru m^3 -enkint, I. minőség:	
	tölgy deszka	34—42 frt;
	lúc f. „ éspadló	20—22 „
	lúc épületfa	18—20 „
	Épület- és szerszámfa (gömbölyü) m^3 -enkint:	
	fenyő	6·00— 9·00 frt;
	Zsindely (ezre) fenyő	4·50— 6·50 „
	Szőlőkaró (ezre) fűrészelt f.	6·00—12·00 „

Az 1894. évi őszi erdészeti államvizsgák.

Az őszi államvizsgák október hó 22. és november hó 10. között tartattak meg. A vizsgáló-bizottságban Bedő Albert országos főerdőmester és miniszteri tanácsos elnöklete alatt Belházy Emil főerdőtanácsos, Fekete Lajos, főerdőtanácsos, erdészakadémiai tanár, mint vizsgáló-biztosok s Tavi Gusztáv, erdőtanácsos, mint vizsgáló biztos és jegyző vettek részt.

A vizsga letételére összesen 48-an kértek és kaptak, és pedig 40-en feltétlen s 8-an feltételes engedélyt.